

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 93

Číslo: 4

27. ledna 2013

Cena: 8 Kč

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2013 PŘIPOMÍNÁ PROBLÉMY FRANCIE

Letošní Světový den modliteb připadá na pátek 1. března. Liturgii připravily křesťanky z Francie a její téma "Byl jsem cizí a přijali jste mě" naznačuje, že jde o problém přistěhovalectví.

O Francii máme jistě značnou povědomost - vždyť jsme skoro sousedé. Přesto neuškodí několik informací, které nám možná unikly.

K Francii patří kromě pevninské části, která zabírá plochu 551500 km², zámořské departmány a teritoria (z nichž nejvýznamnější jsou Guayana, Guadeloupe, Francouzská Polynésie a Nová Kaledonie), které pokrývají dalších 120000 km². K 1. lednu 2010 žilo v pevninské části 63 milionů obyvatel, v zámořských teritoriích a departmánech 2,5 milionu. Porodnost je poměrně vysoká hlavně díky přistěhovalectví; na jednu ženu připadá 2,3 dětí, což je nad evropským průměrem. Během jedné generace se přistěhovalectví stane jediným zdrojem růstu počtu francouzského obyvatelstva. Francie uplatňuje „právo narození“ a „právo krve“. Děti, které se narodí ve Francii a děti, jejichž alespoň jeden rodič je Francouz, získávají francouzské občanství. Toto právo zavedl už v roce 1515 král František I. Každý rok tak získá francouzské občanství dalších 100000 lidí.

V roce 1539 král František I. zřídil registrační úřad a ustanovil francouzštinu jako úřední jazyk, který se má používat v celé státní správě. V roce 1635 za krále Ludvíka XIII. byla založena Francouzská akademie, aby sestavila oficiální slovník francouzského jazyka. Kromě administrativy pronikl jazyk i do celé

francouzské společnosti. Přetrvalo jen několik regionálních jazyků. V současné době jsou uznávány baskičtina, bretaňština, katalánština a korsičtina jako jazyky užívané v příslušných departmánech. Regionální jazyky jsou považovány za součást francouzského národního dědictví.

Francie je republika s parlamentním systémem vládnutí. Národní shromáždění a senát hlasují o zákonech. Prezident republiky je volen v přímých volbách na pět let. Členové vlády jsou jmenováni prezidentem na doporučení předsedy vlády a mají rozhodovací pravomoc. Soudnictví si pečlivě střeží svou nezávislost. Část národní suverenity byla postoupena Evropské unii.

Území Francie se administrativně dělí na 101 krajů (departmánů), spravovaných hejtmany (prefekty), kteří v nich zastupují ústřední vládu. Země je silně centralizovaná. Dálnice, silnice i železnice byly postaveny jako síť směřující do centra, kterým je Paříž (2,2 milionu obyvatel), která je politickým, hospodářským i finančním centrem celého státu.

Státní školy přijímají děti od tří let věku. Školní docházka je povinná do 16 let, školy jsou státní a bezplatné s celodenním vyučováním. Univerzity přijímají všechny absolventy středních škol. Souběžně se systémem státního školství funguje i školství soukromé, většinou pod záštitou Římskokatolické církve, která má smlouvu se státem.

Po křtu franckého krále Clovise (Klovise) v 5. století po Kr. se Francie připomíná jako „nejstarší dcera církve“. Byla hluboce ovlivněna učením

Dokončení na str. 3

Stavba pařížské katedrály Notre Damme začala před 850 lety

PO STOPÁCH ZASLÍBENÍ DANÝCH IZRAELI 3

Pokračování z minulého čísla

Všude kolem běhají kočky; jednu jsme museli vynést z kostela, tak se jí s námi líbilo. Okolní příroda udivuje zelení a bohatstvím ve srovnání s vyprahlým jihem. Z terasy nad kostelem se rozhlížíme daleko do kraje. V dohledu je hora Tábor. Potkáváme se s výpravou Japonců – s jejich úsměvnou zdvořilostí a skromností. Také už poněkolkáté rozpoznáváme ruskou skupinu – tu zase charakterizují statné báryšně, kterých je všude plno. Na oběd jsme zastavili v jednoduché restauraci. Atrakcí pro nás byla hra na úd – arabskou loutnu. Je to nástroj se šesti strunami, které jsou s výjimkou té nejhlubší zdvojené. Ladění přibližně: CFADGC, způsob hry podobný hře na mandolinu. Domluva s muzikantem byla obtížná. Mluvil něco o púltónech, ale my rozpoznáváme i čtvrttóny. Snad proto je nástroj bez pražců.

Další zastávka byla v Megidu. Prohlížíme si rozsáhlé vykopávky prastarého města rozkládajícího se na pahorku. Zjistí, že už se mi ty archeologické památky trochu pletou. Snad pomůžou fotky. Naštěstí neprší, a tak se procházíme mezi palmami, fotografujeme kvetoucí aloe a kocháme se výhledem do krajiny. Z dálky vidíme posvátnou horu Tábor a také horu Gilboa. Pavla doplňuje Danův výklad a dovidáme se o Gedeonově boji s Midjánci.

Později zastavujeme v Ein Harod, ale zdejší muzeum má zavřeno. Stojíme pak u rozbahněné říčky, z níž údajně pili (chlemtali) vodu Gedeonovi bo-

jojnici a podle toho, zda pokleklí či ne, byli uznáni nebo neuznáni bojeschopnými. Diváme se zklamaně na nevábny potok. Toto má být posvátný Charód, o němž se píše v knize Soudců? Danyho se ta poznámka dotkla: „Češi, tak aby bylo jasno, všechny izraelské řeky jsou největší, nejkrásnější a nejposvátnější!“ poučoval s nadšalkou a šibalským úsměvem.

Poslední zastávka byla v Jizreelu. Po doba jména s názvem státu Izrael je jen zdánlivá. Na těchto místech starověkého osídlení ještě nezačaly archeologické práce, ale dá se očekávat, že budou významné. Obdivujeme aspoň rostlinstvo – jsou tu volně rostoucí „pokojové“ květiny. Také výhled do krajiny je krásný.

Večer přijíždíme do Nazaretu a jsme vliďně přijati v klášteře Růžencových sester.

2012-03-03

Sobota byla zvlášť bohatá na zážitky. Vydali jsme se z Nazaretu přes Kánu Galilejskou do Tel Dan. Cestou posloucháme úvahy o tom, co je to zážrak; totiž nikoli porušení přírodních (tedy Božích) zákonů, ale něco „za naším zrakem“.

Obdivujeme krásné Galilejské jezero. Staré město Tel Dan je v rozvalinách. Bylo vystavěno v době prvního chrámu. Za vytrvalého deště procházíme základy domů i kultické místo. Dany nám vysvětluje, jak byl stavěn typický izraelský dům. Dokladem židovského osídlení jsou také zbytky kostí z požívaných zvířat. Mezi nimi nejsou kosti vepřové.

Nacházíme se v přírodní rezervaci Tel Dan. Úžasným zážitkem byly prameny Jordánu. Jsou překvapivě silné a dravé. Prošli jsme se podél hlavního z nich, který se dere ze země jako normální řeka, a fotili jsme, filmovali. Míjíme výpravu Američanů, kteří jsou vybaveni modrými nepromokavými bundami jako stejnkrojem. Jen litujeme pana Čaneckého, našeho slepého spolupoutníka, který se vymáchal po kolena ve vodě.

Dostáváme se více na sever, až do Golanských výšin, kde překvapivě nasněžilo. Obdivujeme horu Hermon i celé pohoří připomínající trochu Krkonoše. Projíždíme kolem rozsáhlých minových polí, která dosud nejsou vyčištěna. Pasou se na nich krávy, aby byly pozemky aspoň nějak využity. Dříve se stávalo často, že kráva stoupla na minu, ale během času je to stále řídké.

V drúžské vesnici jsme chtěli zastavit na oběd, ale všude je plno. Sníh přilákal spousty zvědavců, kteří stavěli sněhuláky, koulovali se, klouzali po svahu, fotili si tu atrakci. Na silnici byla zácpa až do Gamly. Tady se osvědčilo umění našeho řidiče, který zdolal na letních pneumatikách sníh na silnici a musel chvílemi projíždět mezi zaparkovanými auty jako slalomem. Přírodní rezervace Gamla byla nádherná. Návrší s úžasnými výhledy do kraje, v dále Galilejské jezero, na blízkém kopci zbytky starověkého města zničeného Římany. Píše se o něm u dějepisce Josefa Flavie. Kolem spousty zajímavé květeny a nad hlavami

Dokončení na str. 3

Vážení čtenáři,

po téměř třináctiletém působení ve funkci šéfredaktorky Českého zápasu se dnes s vámi loučím. Výtisk, který držíte v ruce, je posledním, na jehož obsahu jsem se podílela. Vy, kteří čtete Český zápas delší dobu, víte, že za dobu mého působení byla na funkci šéfredaktora vyhlášena řada výběrových řízení, ale nakonec vše vždy zůstalo při starém. Současná ústřední rada rozhodla, že od určité doby bude Český zápas opět čtrnáctideník, že bude celý barevný a že změní opět formát na poloviční rozměr. Rozhodla také, že zruší funkci šéfredaktora, že časopis bude řídit redakční rada a zpracovávat vedoucí redaktor a že na tuto funkci bude vyhlášeno výběrové řízení. Mne ústřední rada jmenovala dočasně do funkce vedoucího redaktora, ale toto jmenování jsem po zralé úvaze odmítla.

Velice si přeji, aby výběrová komise ve složení: bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, přednosta naukového odboru prof. Zdeněk Kučera a ředitelka úřadu ústřední rady JUDr. Kateřina Kozáková vybrala na tuto funkci kvalifikovaného člověka, který dá ve spolupráci s redakční radou Českému zápasu novou tvář a naplní ho novým obsahem tak, aby ste ho s radostí otvírali a četli.

Těm, kteří do Českého zápasu přispívali svými články a fotografiemi, připomínám, aby mi už neposílali příspěvky na mou adresu, ale obraceli se přímo na mailovou adresu Českého zápasu tak, jak je uvedena v tiráži.

Děkuji vám za vaši přízeň a přeji vám mnoho krásných chvil nad vašim oblíbeným časopisem.

Helena Noemi Bastlová

Nevěřím v Boží existenci

Jan Divecký v Příbězích Tóry uvádí pozoruhodný příklad zajímavé korespondence. Jedna žena napsala po válce lubavičskému rabínovi: „Po událostech šoa nevěřím v Boží existenci.“ Rabín jí tehdy odpověděl: „Nevěřím vám. Naopak. Vy v Boha věříte. Pouze existuje-li Bůh, existují morální pravidla a nároky. Lev není zlý, když žere jehně. To, že silnější utlačuje slabšího, se dá od čistě hmotných objektů očekávat. Bez Boha není důvodů očekávat něco jiného než zákon džungle. To, že jste zcela oprávněně zděšena válečnými hrůzami, je mi důkazem, že věříte, že svět má být dobrý. Že má mít etický rozměr. Jinak bychom se nemohli divit, že silnější či ozbrojený likviduje slabšího či neozbrojeného.“ I nám zatrne a naše svědomí nesouhlasí, když se setká s krutostí. Neznamená to však, že bychom úsilí o dobro vzdali, právě naopak. Pokud se člověk nespokojí pouze s materiální oblastí ve svém životě, vnímá spiritualitu a touží po duchovním poznání, nachází po různých peripetích cestu k Bohu. Všechno má ovšem svůj čas. Jsou různé zlomové situace, závažná nemoc v rodině, ztráta někoho blízkého, které člověka promění. Otevrou mu oči k vidění a uši k slyšení. Víra přichází nenápadně po špičkách, v jiném případě naopak dramatickým způsobem. Bývá to velmi individuální. Několikrát jsem zažila, že mně kamarád spisovatel, kolega pedagog nebo student řekl: „Závidím vám víru, přál bych si ji mít, ale nějak se mi to nedaří.“ O potřebě zamýšlení se nad nejhlubšími hodnotami svědčí, co jsem slyšela od řady studentů nebo četla v jejich seminárních pracích. Často uvažovali asi v tomto duchu: „Věřící nejsem, ale myslím si, že Desatero by se mělo dodržovat. Ukazuje, jak má jednat slušný a čestný člověk. Pomáhat bližnímu, vážit si rodičů, nebouřit rodinu, nekrást, nepomlouvat, nezavídat a myslet na vyšší cíle, vyšší hodnoty.“ Někteří mi svědčili, že by chtěli věřit, ale nevědí, jak je možné víru nalézt. Impulsem na této cestě může být silný osobní zápas. Svědčí o tom i kazuistika – vlastně osobní zpověď jedné z mých bývalých studentek. Rodiče ji v době dospívání tlačili do studia hotelové školy. Nestála o tento obor, měla v sobě touhu pomáhat lidem, ale podřídila se. Toužila přitom spíše pomáhat dětem nebo starým lidem, stát se pracovnící v oblasti zdravotnictví či sociální práce. Pod vlivem svých rodičů a přítelovny matky byla také brzy dotlačena do manželství, ačkoliv se na to ještě necítila zralá. Všechno pak zabrala práce kolem rodinného hotelu. Po čase si připadala úplně prázdná, cosi jí scházelo. Začala pít a nakonec se ocitla na protialkoholním léčení. Na starosti jí podle jejích slov měl odborník, který byl známým psychoterapeutem a věřícím křesťanem. Jeho slova o víře na ni nesmírně zapůsobila. Bylo to jako zjevení a došlo u ní náhle k obrácení, k proměně. Stala se křesťankou a začala se věnovat sociální práci a studiu vysněného oboru. Našla sama sebe a přišlo i mateřství. Hospodin pro ni už náhle nebyl prázdným pojmem, ale vstoupil do jejího srdce. V centru své bytosti našla náruč Božího bytí.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

3. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé srdce. Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost!

ŽALM 97,11-12

První čtení: Nehemjáš 8,1-3.5-6.8-10

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

1. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, shlédni na nás, neboť v naší slabosti potřebujeme tvou sílu. Dovol nám s důvěrou přistupovat k trůnu tvé milosti! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 12,12-31a

Evangelium: Lukáš 4,14-21

Verš k obětování: Žalm 89,20

Verše k požehnání: Lukáš 4,21-22

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, nasýtil jsi nás tělem a krví svého Syna. Dej, ať posílení tímto svátostným pokrmem a nápojem žijeme ve světě jako tvoji svědkové! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 42, 48, 77, 112, 335

V BOŽÍ ŠKOLE

Pokračování z minulého čísla
S těžkým srdcem přišel za mnou na radu: „Co má dělat?“ Řekla jsem mu, že se budu za vyřešení jeho bytové situace modlit a že Pán nám jistě pomůže.

Termín k vyklizení místnosti byl do konce dubna! Modlila jsem se pilně, ale žádné ubytování pro něj jsem nemohla sehnat a na koupi příbytku jsme ani jeden z nás neměli peníze. Konec dubna se blížil a s ním rostla synova nervozita a sílily moje úpěnlivé modlitby. Jednou v noci jsem opět na kolenu a v slzách předkládala Bohu své prosby. Když jsem byla již tou měrou vyčerpaná, že jsem ze sebe nemohla dostat ani slůvko, promluvil Pán: „Tvůj syn bude bydlet s vámi, ale musíte vyměnit garsonku za větší byt. Ten určitě seženete.“

Byla jsem velmi překvapena a rovněž jsem nevěděla, jak by se vše dalo zařídit. Byt na sídlišti byl přece manželův, jak bych na něm mohla žádat, aby jej vyměnil za větší kvůli mému synovi, kterého v té době tak málo znal? A dělalo by to dobrotu? Vždyť syn je nevěřící! Otázek jsem kladla té noci moc, odpověď už nepřišla žádná. A přece jedna moje prosba vyslyšena byla: „Pane,“ řekla jsem tehdy, „je-li to opravdu tvá vůle, aby došlo k takové změně, tak ty sám doved mého muže k myšlence na směnu garsonky za větší byt.“ Ráno jsem nevěřila svým uším, když mi manžel řekl o svém nápadu. Řekl mi, že kdyby se nám podařilo vyměnit garsonku za větší byt, mohl by syn bydlet s námi. Divila jsem se tomu a ptala se jej: „A ty bys to opravdu chtěl?“ Přitakal. Jeho kladná odpověď však byla doplněna obavou, zda najdeme nějakého zájemce. Panelák byl totiž dvacetiposchodový s věčně

vymlácenými vchodovými dveřmi, znečištěnými výtahy i schodištěm. Můj partner si výměnu přál, ale nevěřil v její uskutečnění. Překvapilo jej proto, když jsem přesvědčeně prohlásila, že určitě vše dobře dopadne a jeho nápad se zdaří. Moje jistota pramenila z Božího ujištění. Potom již zbývalo podniknout jen dvě věci: podat inzerát a znovu se modlit. Bylo totiž nutno sdělit Pánu důležité skutečnosti: poprosit jej, aby muž nemusil přecházet frekventovanou ulici, až se přestěhujeme. A také, aby byl byt na takovém místě, kde by se mohl dobře zorientovat a také odkud by mohl snadno dojíždět jak do krčského lesa, kam byl po léta zvyklý chodit na procházku, tak i do sboru církve, v níž našel svůj duchovní domov. Dále jsem nebeského Otce prosila, abychom ani já, ani syn to neměli dále práce než doposud. Množství i náplň mých modliteb možná některého čtenáře popudí, avšak já jsem pevně věřila a věřím, že Bohu je možné se svěřit se vším a jak je psáno, že mu na nás záleží!!

V den, kdy vyšlo oznámení v novinách, jsme měli ve sboru, kde jsem sloužila, biblickou hodinu. Vyprávěla jsem právě o Božím ujištění, kterého se mi dostalo, o prosbách, o inzerátu i o své víře v Boží pomoc, když pojednou zazvonil telefon. Byl to první zájemce. Dohodli jsme vzájemnou návštěvu.

Nejprve jsem šla na návštěvu k němu já. Byt se mi líbil. Měl dva pokoje, každý se zvláštním vchodem do společné kuchyňky. Byt měl spížku i koupelnu a krásný výhled z okna na Hradčany. Potěšila mne skutečnost, že i muž by se v novém bydlišti lehce orientoval, protože kdysi v té ulici pracoval a také do svého sboru by to

měl asi o půl hodiny blíže než dosud a navíc přímé spojení bez přestupování z autobusu na tramvaj. Podobně i do lesa by měl blíže. I moje cesta do práce by byla o dvacet minut kratší a ani syn by neutrpěl újmou. Zůstávaly jenom dvě otázky. Bude se majitelé bytu zamlouvat naše garsonka?

A dokáží se ti moji „chlapi“ dohodnout hned na počátku, který pokoj si kdo vezme? Jeden měl okno v průčelí a druhý navíc i v postranní stěně. Samozřejmě opět to bylo na modlitby, modlitby plné naděje, k níž mne povzbudily dva mně tak dobře známé biblické verše: „*Svěř Hospodinu své počínání a tvé plány budou zajištěny.*“ Přísloví 16,3.

„*Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše oč požádá tvé srdce. Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, On sám bude jednat.*“ Žalm 37,4-5.

Mladý zájemce byl s garsonkou spokojený a stav domu mu byl lhostejný. Výměnu si přál. Když jsem večer seznámila manžela se vším, co jsem viděla, i s polohou místností, řekl, že si vezmeme pokoj naproti vchodu, ten s jedním oknem. Synovi jsem položila stejnou otázku, když si se mnou byt prohlížel. Odpověděl, že kdyby nám to nevadilo, vzal by si pokoj s dvěma okny. V duchu jsem jásama a chválila Boha. Výměna proběhla rychle bez jakýchkoliv finančních doplatků. Dnes, kdy píši tyto vzpomínky, je tomu od přestěhování již patnáct let. S potěšením mohu napsat, že jsme si zde všichni velice brzy zvykli a můj muž si až do své smrti před dvěma roky velice dobře se synem rozuměl.

JEDINÉMU, ŽIVÉMU A SVATÉMU BOHU BUĎ ČEST I SLÁVA.

Marie Černegová
Pokračování příště

Nad Písmem

BÝT BOHU A KRISTU BLÍŽ

L 4,14-21

Je třetí neděle po Zjevení. Slyšíme slovo z proroka Nehemjáše: „Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte, radost z Hospodina bude vaší záštitou.“

Každý člověk potřebuje vnímat tuto skutečnost stále Boží pomoci a přízně. Jistota, že Bůh nás miluje, obnovuje vztah k němu, posiluje lásku k bližním a dává naději pro přítomnost i budoucnost. Tu si chceme vyprositi i dnes.

Liturgické nedělní obecnství nám dává možnost k chvále, pokoře i modlitbám. K modlitbám je však potřeba přidat věřící a zároveň kající srdce. Každopádně je na místě zkoumat své svědomí a s Boží pomocí dát výhost všemu zlému a sobeckému. Sami nejlépe víme, kdy a v čem chybujeme. Proto nejen v neděli či ve svátek, ale denně prosíme Pána Boha za odpuštění.

Nestačí však jen žádat. Je na místě být Bohu a Kristu blíže. Uvědomit si svou odpovědnost a s pokorou přijmout daný úkol. Každému z nás je určen od Pána. Na nás je, abychom jej pohotově přijali a vzali za svůj. V epistole - v listě apoštola Pavla do Korintu - jsme četli, že Bůh ustanovil jedny za apoštoly, druhé za proroky,

třetí za učitele. Dalším dal sílu mocných činů, jiným dal dar uzdravovat. Mnohé určil k službě potřebným. Lidé jsou vybráni též k řízení církve či dokonce k tomu, aby mluvili o Boží slávě ve vytržení a vykládali Písmo. Stojí-li někteří na postech takto určených, tím větší mají odpovědnost. Nejsou zde na zemi proto, aby je někdo bezmezně poslouchal či obdivoval, ale aby čestně konali pro slávu Boží a čistotu Církve Kristovy.

Vždyť vyznáváme a radujeme se z toho, že každý jsme jedním z údů těla Krista Pána. A to není málo. To je výsada, z níž bychom se měli za všech okolností těšit. Samotnému Ježíši, do jehož rukou Bůh vložil sílu a moc Ducha, aby přinesl chudým radostnou zvěst, aby oznámil zajatcům propuštění, slepým

navracel zrak, propustil zdeptané na svobodu, aby vyhlásil léto Hospodiny přízně, chceme být nablízku tak, jako je blízko on - Ježíš Kristus - nám, svým věřícím.

S Ježíšovou pomocí, kterou těm, kdo prosí, neodmítá, usilujme o vyšší dary. Buďme si přitom jisti, že čím více se přiblížíme k Ježíši, tím více se znásobí dílo Pravdy a síla Ducha v nás - pro oslavu Boha i pro naše osobní svědectví druhým lidem. Kéž nám neschází tato jistota, jež posiluje vždy - v nás i církvi samé - pravý vztah, vděk, lásku a pokoj.

I dnes se radujeme z toho, že Boží zaslíbení došlo naplnění v Pánu Ježíši. Volejme společně: Amen a aleluja!

Eva Červená

Laskavý Bože, který ses zrodil a zjevil jako největší a pravá Lásky pro nás a v nás, buď každému z nás nablízku. Bez tvé pomoci se neobejdeme. Dávej nám sílu k službě tobě i bližním, k ryzosti našich vztahů i odpovědnosti před tebou i před lidmi. Daruj nám budoucnost posvěcenou tvým svatým požehnáním. Amen.

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2013...

Dokončení ze str. 1
Římskokatolické církve. Ve středověku bylo postaveno mnoho katedrál a klášterů. Velké změny však přinesla v 16. století protestantská reformace. Mnozí šlechtici a měšťané přijali protestantskou víru, ale král vždycky neochvějně podporoval Římskokatolickou církev. Po náboženských válkách ve 2. polovině 16. století král Jindřich IV. vydal tzv. Nantský edikt, kterým dovozoval protestantům žít ve francouzském království spolu s římskými katolíky. O sto let později byl tento edikt zrušen, což vedlo k náboženskému pronásledování protestantů a jejich emigraci do Německa, Švýcarska, Holandska a dokonce i do jižní Afriky.

Revoluce roku 1789 zaručila okamžitě náboženskou svobodu, ale pokusila se nadřadit „náboženství rozumu“ nad křesťanskou víru. Napoleon I. později znovu zajistil náboženské usmíření, a to tak, že podepsal koncordát s Vatikánem a zaručil oficiální postavení protestantům i Židům.

V 19. století církve vyvinuly velké úsilí, aby posílily své postavení. Římský katolíci založili mnoho náboženských kongregací. Katolicismus upevňoval republiku, ale protestanté a

Židé v ní především viděli záruku svobody a rovnosti.

V 80. letech 19. století vláda Francouzské republiky přijala školské zákony. Školy byly světské a školní docházka povinná. Náboženská výchova byla zakázána a církve měly vyhrazen pouze jeden den v týdnu pro vyučování náboženství. Vyučovat směly jen ve svých vlastních zařízeních. V roce 1905 byla dodatečným zákonem provedena odluka církve od státu. Tento stav stále ještě trvá (mimo Alsasko - Lotrinsko, které bylo v době přijetí zákona pod německou vládou). Druhý vatikánský koncil projevil ochotu respektovat náboženskou svobodu a její pozitivní dopad na kulturu.

Ve Francii se nevede evidence obyvatelstva podle náboženského vyznání ani podle etnického složení. Podle neoficiálních odhadů v zemi žije 62 % římských katolíků, 2 % protestantů, 1 % Židů, 6 % muslimů, 1 % buddhistů a 27 % ateistů. Za posledních 30 let se náboženský svět otevřel. Vedle historických křesťanských církví se objevila různá charismatická hnutí a nová mimokřesťanská náboženství. Stát však do náboženských záležitostí nezasahuje.

O Francii by se dalo jistě uvést mnoho zajímavého - především o její kultuře a památkách i o gastronomii, která je vyhlášená po celém světě.

Další informace jistě získáte, zúčastníte-li se shromáždění letošního Světového dne modliteb. Přidáte se tak k tisícům lidí ze 170 zemí celého světa a můžete podporou finanční sbírky přispět k řešení závažných problémů. Z loňské sbírky, konané v roce programu SDM z Malajsie, český výbor SDM podpořil částkou 3000 euro projekty německých sester v Malajsii a částkami ve výši 10000 Kč domov sv. Rodiny a v Pardubicích církevní školu Noe.

Protože letošní téma modlitebního programu se týká cizinců/migrantů, český výbor se rozhodl podpořit jeden konkrétní projekt v naší republice. Společná celorepubliková sbírka má vyjádřit poslání SDM: poznávat - modlit se - konat (pomáhat). Další informace můžete získat u naší sestry farářky Mgr. Aleny Naimanové z Rychnova nad Kněžnou na e-mailu: naina@seznam.cz nebo telefonicky na čísle: 494 534 854.

Helena Noemi Bastlová
podle materiálů SDM

Královéhradecká zvonohra

Vážení přátelé,

příznivci i zájemci o královéhradeckou koncertní zvonohru, s radostí vám oznamuji, že další čtyři zvony nesoucí jména opata Prokopa, kněžny Ludmily, Anežky České a Zdislavy z Lemberka byly odlity v nizozemském Astenu mistrem zvonařem Petrem Rudolfem Manouškem a slavnostně uvedeny ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové bratrem patriarchou ThDr. Tomášem Buttou v blízkosti Vánoc dne 18. prosince 2012.

Během tří let jsme prostřednictvím veřejné sbírky shromáždili 820.000 Kč, město Hradec Králové nám přispělo v začátku částkou 280.000 Kč, Královéhradecký kraj 20.000 Kč a hradecká náboženská obec z vlastních prostředků, které získala v rámci svých aktivit, uhradila více než čtvrt milionu korun. Celkovou částku téměř 1.400.000 Kč jsme pak proměnili v deset největších zvonů chystané koncertní zvonohry. Zvony jsou stále vystaveny ve Sboru kněze Ambrože a můžete si je tam nejen prohlédnout, ale také si na ně zazvonit.

Nyní jsme pana zvonaře Manouška požádali o přípravu dalších pěti zvonů, které ponese jména významných Husových předchůdců, jimiž byli Jan Milíč z Kroměříže, Vojtěch Raňkův z Ježova, Konrád Waldhauser, Tomáš Štítný ze Štítného a Matěj z Janova. Na zvony opět můžete přispět v rámci účelové sbírky na královéhradeckou koncertní zvonohru poukázáním jakékoli částky na transparentní účet č. 4862517001/5500 nebo přímo na farním úřadě v Ambrožově ulici.

Na závěr bych se ještě rád zmínil o jednom pozoruhodném hudebním zážitku, který nám dal již dopředu trochu „ochutnat“ jedinečné zvukové možnosti, které tento výjimečný nástroj skýtá. Večer 1. října 2012 byl naším hostem nizozemský zvonohráč Boudewijn Zwart, který s sebou přivezl svou mobilní zvonohru. Rozebral ji, po částech přestěhoval a opět sestavil uvnitř Sboru kněze Ambrože. Společně s varhanicí Jiřinou Dvořákovou Marešovou, která zasedla za naše tři manuálové varhany, nám pak připravili skvělý koncert, ve kterém se oba nástroje nádherně doplňovaly, a to nejen při interpretaci klasických skladeb, ale i v soudobé improvizaci. Do budoucna se tak smíme těšit, že také naše hradecká zvonohra bude znít k Boží chvále a lidem pro radost nejen sólově, ale i v kombinaci s dalšími hudebními nástroji či celými soubory.

S díky za Boží přízeň i vaši podporu vás zdraví a do Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové zve

Štěpán Klásek, královéhradecký biskup

slavnostní, protože je to naše „poslední večer“. Jako bonus naléval Petr Křížek zdejší červené víno. Následovalo velké děkování a drobné humorky svědčící o vzájemném sblížení poutníků.

2012-03-05

Spali jsme pouhé dvě hodiny a v jednu po půlnoci vyrážíme směrem k letišti v Tel Avivu. Tentokrát proběhly kontroly před odletem hladce. Velké loučení s Danym („Češi, já chtěl by říct vám...“) a s Pavlou (starostlivou a nesmírně všestranně vzdělanou průvodkyní). Utratila jsem poslední šekely („šakaly“) za bonbony a nasedáme do letadla.

Let byl krásný. Z Izraele jsme sice moc neviděli pro mraky, ale i ty byly

krásné. Zato Evropa se pod námi rozkládala jako na dlani. Viděli jsme Dunaj, Balaton, Bratislavu, Dukovany, přehrady na Vltavě, Berounku, Karlštejn. Po přistání řekl páter Pepík: „Teď by se hodilo říct - Bohu díky!“ Na letišti v Ruzyni nastalo velké loučení všech poutníků. Poslední Petrovo: „Milí spolupoutníci...“ A pak už cesta vlakem do Otrokovic. Děkujeme Bohu za krásné zážitky a za ochranu během pouti po Svaté zemi. Už teď víme, že od nynějška k nám bude Bible Starého i Nového zákona promlouvat mnohem živěji a jasněji. Také naše modlitby za pokoj v této neklidné a tak vzácné zemi budou upřímnější a konkrétnější. Lepší dárek k výročí jsme si nemohli přát.

Radana Váňová

PO STOPÁCH ZASLÍBENÍ...

3

Dokončení ze str. 1
hejna supů, zdejší rarita. Náš souputník Jan Zindulka, ornitolog a náruživý fotograf, je z těch ptáků na větvi. Prohlédli jsme si pak další vykopávky; tentokrát to byla křesťanská vesnice Deir Qeruh, jejíž počátky sahají do 4. století.

Na zpáteční cestě míjíme Horu Blahoslavenství a z dálky zahlédneme kopuli chrámu. Nabízejí se romantické pohledy na Galilejské jezero se sluncem zapadajícím mezi mraky. Kolem silnice jsou banánové plantáže chráněné fólií. Všude roste planá hořčice vypadající stejně jako ta u nás. Ptám se, jak je to s hořčicí z evangelia, která dorůstá takové výšky, že v jejich větvích hnízdí ptáci. Na tuto otázku však nedostávám odpověď. Kdoví, jaký to vlastně byl strom.

Se zpožděním jsme dorazili zpátky do kláštera v Nazaretě a hladově se vrhli na bohatou večeři. Však jsme dnes neměli příležitost k pořádnému obědu. Většinou jsme museli vystačit jen s pár sušenkami.

2012-03-04

V neděli jsme si přivstali, abychom se mohli zúčastnit bohoslužby v bazilice Zvěstování Panně Marii. Stavba v brutálním slohu 60. let minulého století nás moc nenadchla. Snad jen vyobrazení Panny Marie očima umělců různých národností byla zajímavá. Ta naše Marie byla docela pěkná. Zato americká budila spíš hrůzu než důvěru. Bohoslužbě v arabštině jsme moc nerozuměli, ale péči Petrovou jsme měli v ruce všechna tři biblická čtení v češtině. Po předchozí domluvě s knězem jsme v rámci bohoslužby zazpívali česky píseň k přinášení darů.

Po snídani jsme měli dopoledne volno – jediná chvíle během celého zájezdu. Kromě drobných nákupů jsme se stihli podívat také do synagogy, ve

kteří kázal Ježíš. To na mě silně zapůsobilo. Obdivujeme tropické rostliny v okolí kláštera. Procházíme se po klášterní zahradě a jsme v úžasu nad „živými“ citrusovými plody. Roste tu třeba pomelo nebo pro nás nový kumquat, z něhož vyrábějí sestry marmeládu.

Odjezd na odpolední exkurzi se opozdil kvůli vandaly rozbitému oknu našeho autobusu. Naši vedoucí museli vyběhat vše na úřadech a policii. Řidič pak okno provizorně zalepil. Vyjíždíme s více než hodinovým zpožděním. Cestou nás Pavla seznamuje s uspořádáním židovské Bible (Tanach). Je to úžasně chytrá a jistě i velmi zbožná žena, jenom máme pochyby o tom, jestli je ve své komunitě opravdu šťastná.

Cesta do Katsrin – talmudického města (opět směr Golanské výšiny) byla plná krásných výhledů na Galilejské jezero. Přejeli jsme přes Jordán. Kolem silnice minová pole s pasoucími se kravami. Obdivuji paní Čaneckou, která celou cestu komentuje (moderuje) vše, co vidí, svému manželovi. A mluví o mnoha podrobnostech, které by nám, kteří máme zdravé oči, mohly připadat jako zbytečné. Ale pro pana Čaneckého jsou důležité; on vidí všechno prostřednictvím své vzácné manželky a je vděčným účastníkem naší výpravy.

Město Katsrin je nyní, po přestávce způsobené zemětřesením, opět osídleno, a to převážně lidmi ruského nebo ukrajinského původu. Bývalo to město talmudické. Při vstupu do muzea jsme zhlédli působivou projekci filmu, v němž se prolínala minulost se současností. Stáli jsme ve velké zešedělé místnosti a kolem nás bylo asi 8 promítacích ploch. Obraz na nich byl chvílemi totožný, chvílemi se lišil, takže dojem z toho byl nesmírně plastický. Z hebrejských dialogů jsme sko-

ro nic nepochytili, a tak nám pak Pavla v krátkosti vysvětlila obsah. Šlo o disputaci talmudických učenců a o proměny jejich osobností po zkušenosti s Bohem. Prohlížíme si vykopávky se zbytkem staré synagogy. Podle korintských sloupů poznáváme, že se jedná o dobu pozdější, dobu druhého chrámu, kdy byla architektura již ovlivněna řeckými prvky. Provází nás tady pěkná modrooká kočička. S těmito čtyřnohými kamarády se setkáváme na naší cestě téměř všude. Ale snad nikde nebyly kočky tak čisté a civilizované jako je tato. Obdivuji veliké kaktusy – opuncie a nechávám se u nich vyfotit.

Poslední zastávka se vymykala starozákonní tematice. Bylo to poblíž Hory Blahoslavenství nad Galilejským jezerem – duchovní centrum Domus Galileae. Tento dóm slouží studiu Písma, a to jak křesťanského tak i židovského. Úžasně vkusně navržená moderní stavba. Prostorná vstupní hala, působivé sanktuárium se svatostánkem ukrývajícím jak eucharistii, tak i Písmo – dvojí podobu přítomnosti Boží. Chráněná prostora má v popředí obrovskou nástěnnou malbu Posledního soudu. Knihovna je potměšilá a nutí nás mluvit polohlasem. Nadchl mě vystavený velikánský kaligrafický kancionál odhadem ze 16. století. Na nádvoří jsou obrovité kamenné desky Zákona omývané vodou, a to hebrejské a hned vedle latinsky psané. A nakonec terasa s náramným výhledem do krajiny s jezerem, s přítokem Jordánu, s horou Tábor v pozadí a v dáli s městem Kafarnaum. Marek, Polák zde žijící, nám podává podrobný výklad. Často se tu připravují novokněží na svou dráhu a Marek je zřejmě jedním z nich.

Po návratu k našim Růžencovým sestram jsme dostali bohatou večeři. Je

ZPRÁVY

Večerní bohoslužba v Krči

Zveme na bohoslužbu do Kaple sv. Anny v Krči (Dolnokrčská 1, Praha 4). Uskuteční se 27. ledna v 19 hodin.

(red)

Setkání 3. věku

Městská část Praha 8 ve spolupráci s Náboženskou obcí Církve československé husitské v Praze 8, Karlíně a s Literárně dramatickým klubem Dialog na cestě vás zvou na oblíbený přednáškový cyklus Setkání třetího věku organizovaný pod záštitou zástupkyně starosty Prahy 8 Vladimíry Ludkové na téma Přírodní léčebné prostředky. Návyky zdravého životního stylu, které mají zásadní vliv na udržení vitality i v pozdním věku - Domácí léky pro detoxikaci - Přírodní antibiotika. Přednáší Jana Konečná, registrovaná sestra v oboru preventivní péče, ředitelka Institutu preventivní péče o zdraví, a Zdenka Hoffmanová, poradkyně a lektorka zdravého životního stylu, instruktorka cvičebních programů. Úterý 29. ledna v 15 hodin. Vítkova 13, zasedací místnost náboženské obce, Praha 8.

(red)

O budoucnosti církve

Vážené sestry, vážení bratři, Reformní klub si vás dovoluje pozvat na první panelovou diskusi na téma: „Nad budoucností CČSH“, kterou pořádá v pondělí 28. ledna od 17 hodin v salóňku hotelu Majestic Plaza, Štěpánská 33, Praha 2.

Orientační program:

* 17 - 17.10 h: - Zahájení a krátké představení Reformního klubu

* 17.10 - 17.25 h: K čemu by mělo být tříleté přechodné období církve - Mgr. Radek Zapletal

* 17.25 - 18 h: Diskuse

* 18 - 18.15 h: Potenciální rizika některých navržených modelů budoucnosti církve - ThDr. Jan Hradil

* 18.15 - 18.50 h: Diskuse

* 18.50 - 19.05: Duchovní výzvy „přechodného období“ - Mgr. Filip Štojdil

* 19.05 - 19.40 h: Diskuse

* 19.40 - 19.55 h: Ekonomika přechodného období - potenciál nebo zmar? - Karel Potoček

* 19.55 - 20.30: Diskuse

Účast je otevřena, dovolujeme si však požádat z důvodu kapacity (v případě většího zájmu jsme schopni salónek upravit tak, aby se diskuse mohlo zúčastnit více zájemců), jestli by zájemci, kteří předpokládají svou účast, nám tuto mohli potvrdit na e-mail: reforma.cesh@gmail.com.

Budeme se těšit na vaši účast,

Mgr. Radek Zapletal,

za organiz. tým Reformního klubu

Veritas

Tématu „Mapa Čech Mikuláše Klauďána z roku 1518“ bude věnován jarní seminář historické společnosti VERITAS s přednáškou Mgr. Miroslava Soukupa. Seminář se bude konat v Pardubicích v sobotu dne 16. března 2013 v 10 hodin v sálku na faře ČCE, a to v ulici Sladkovského č. 638. Všichni zájemci jsou srdečně zváni. Fara je šestý dům za evangelickým kostelem. Spojení od nádraží je trolejbusy č. 2 a 13 do stanice Třída Míru.

(red)

Hebrejský knihtisk

Pět set let uplynulo letos v prosinci od chvíle, kdy byla v Praze vydána první hebrejská kniha, která získala prvenství nejen v Čechách a na Moravě, ale i v celé východní a střední Evropě. Toto významné výročí připomíná výstava „A nebudete muset chodit za rabínem“, kterou můžete do konce února navštívit v Galerii Roberta Guttmanna na Starém Městě pražském.

(red)

Nezapomenout

27. leden je v kalendáři již po několik let označen jako Mezinárodní den památky obětí holocaustu. Jde o uctění milionů obětí šoa i oslavu života těch, kteří přežili. Nejen vhlazovací tábor Osvětim, osvobozený Rudou armádou právě 27. ledna 1945, ale i další desítky táborů a celé strašné utrpení II. světové války. Těch, kdo ony tragické a smutné události evropské historie pamatují, je samozřejmě stále méně a méně; aby jejich svědectví nikdy neutichla a aby se i další, budoucí generace mohly „poučít“, vznikají kromě řady nejrůznějších, zvláště biograficky zaměřených publikací, také instituce, jako je například USC Shoah Foundation, The Institute for Visual History, která má své pobočky v mnoha zemích včetně České republiky.

Původně šlo o nadaci Survivors of the Shoah Visual History Foundation a založil ji americký režisér Steven Spielberg v roce 1994 po zkušenostech z natáčení oscarového filmu Schindlerův seznam, aby sbírala svědectví přeživších holocaustu a dalších pamětníků. Nadace, která využila kapitál získaný příjmy ze zmíněného filmu, přitom natáčela nejen židovské, ale také romské pamětníky (hlavně ze zemí bývalého Sovětského svazu), homosexuály, Svědky Jehovovy, osvoboditele, partizány, politické vězně, účastníky procesů s válečnými zločinci a také přeživší programů eugeniky, který byl vlastně začátkem veškerých genocidálních pokusů nacistického Německa, kdy šlo o snahu vyvraždit veškeré mentálně nebo fyzicky postižené... V průběhu několika let tak shromáždila v 56 zemích světa téměř 52 000 videosvědectví ve 32 jazycích a dnes představuje jeden z největších podobných digitálních videoarchivů na světě.

V roce 2006 se tato organizace stala součástí College of Letters, Arts & Sciences na Univerzitě Jižní Kalifornie (USC) a přijala výše uvedené jméno, v němž vyjadřuje své rozšířené poslání: překonávat predsudky, netoleranci a fanatismus, stejně jako utrpení, které způsobují. Institut spolupracuje s partnery po celém světě a poskytuje nejen veřejný přístup k archivu rozhovorů, ale i studijní stipendia v mnoha oblastech bádání. Díky archivu vznikají vzdělávací produkty a programy, které mohou být využívány pedagogy, studenty a badateli v mnoha zemích a v různých jazycích. Probíhá rovněž natáčení a archivace svědectví lidí, kteří přežili další genocidy (v současné době jsou např. shromažďovány rozhovory se svědky událostí ve Rwandě, brzy budou také začleněny výpovědi svědků a přeživších turecké genocidy Arménů za 1. světové války).

V naší zemi se k filmovým materiálům dostaneme prostřednictvím Centra vizuální historie Malach, které sídlí v prostorách Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy na Malostranském náměstí 25.

Jana Krajčříková

Klára Břeňová

Z EKUMENY

KE SPRÁVEDLIVÝM MEZI NÁRODY

NOVĚ PATŘÍ I FLORENTSKÝ KARDINÁL

Kardinál Elia Angelo Dalla Costa, arcibiskup Florencie v době druhé světové války, byl izraelským památníkem Jad Vašem uznán jako „Spravedlivý mezi národy“. Tento čestný titul přiznává Izrael těm, kdo v době válečné persekuce pomáhali Židům, ač sami Židé nebyli. Kardinál Dalla Costa se za války postavil do čela skupiny, která přispěla k záchraně stovek italských Židů.

Pořad Šalom alejchem, ČRo

KŘÍŽ V POLSKÉM SEJMU BUDE VISET DÁL;

PODLE SOUDU NEPORUŠUJE PRÁVA

Varšavský soud odmítl žalobu poslanců Palikotova hnutí, třetí nejsilnější strany v Polsku, kteří chtějí sundat kříž v jednacím sále Sejmu, dolní komory parlamentu. Podle verdiktu 14. ledna soud sice připustil, že ateisté se zde mohou cítit "nepříjemně", odmítl ale to, že by tento křesťanský symbol porušoval práva jedince, napsala agentura APA.

Strana Janusze Palikota bojuje za to, aby se ze silně římskokatolického Polska stal světský stát. Hnutí již dříve uvedlo, že kříž v Sejmu porušuje polskou ústavu. S jeho odstraněním však doposud neuspělo. Sedm poslanců se na soud obrátilo s tím, že dřevěný kříž nad řečnickou tribunou porušuje jejich právo na náboženskou svobodu. Žádali proto jeho odstranění nebo naopak doplnění o symboly dalších náboženství.

Proti rozsudku je možné se odvolat k soudu vyšší instance. Palikotovo hnutí již dříve oznámilo, že v případě nutnosti se obrátí k ústavnímu soudu nebo k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Kříž v Sejmu visí od roku 1997. Bez vědomí vedení dolní komory parlamentu ho tam pověsili dva konzervativní poslanci někdejší Volební akce Solidarita (AWS).

podle ČTK

KALOUSEK NABÍZÍ CÍRKVÍM DLUHOPISY, TY NEPROTESTUJÍ

Církve jsou připraveny jednat o návrhu vlády, aby finanční náhradu v rámci církevních restitucí úplně nebo částečně přijaly ve formě speciální emise státních dluhopisů. Ministerstvo kultury na dotaz ČTK uvedlo, že tuto ideu navrhoval ministr financí již v roce 2011 během jednání vládní komise pro narovnání vztahu mezi státem a církvemi a jednalo se o ní i během schůzek vládní komise s představiteli církví. Opoziční ČSSD vládní plán kritizuje.

Premiér Petr Nečas (ODS) před novináři zdůraznil, že k případnému přijetí dluhopisů nebude stát nikoho nutit a šlo by vždy o výsledek dohody s konkrétní náboženskou společností či církví. Podle Nečase mohou být dluhopisy pro některé církve výhodnější, odpadnou jim tak starosti s tím, kam peníze uložit či jak je spravovat.

Ministři 16. ledna vyslechli informace o podobě chystaných smluv s církvemi, v nichž bude mj. deklarováno, že vyrovnáním se církve vzdávají dalších nároků vůči státu. "V návrhu vzorové smlouvy o vypořádání je obsažena možnost, že roční splátka finanční náhrady nebo její část může být vypořádána formou státních dluhopisů. Je to možnost, nikoli povinnost," uvedl odbor církví ministerstva kultury.

"Nemůže to být pro církve nevýhodné. Pokud to bude pro obě strany výhodná věc, jak říká pan ministr Kalousek, jsme připraveni o tom jednat," řekl ČTK generální sekretář České biskupské konference Tomáš Holub.

Podle opoziční ČSSD je vydávání speciálních dluhopisů pro církevní restituce politikou "po mně potopa". "Pan Kalousek vydá pětileté nebo desetileté dluhopisy a ty se budou splácet, až on bude v důchodu. Takže on dnes pomůže svému rozpočtu a na ty budoucí přenechá tíži toho, co tato vláda rozhodla," řekl na tiskové konferenci v Lidovém domě místopředseda sociální demokracie Lubomír Zaorálek.

Informaci o návrzích smluv, které musí každá z církví, jež bude o navrácení majetku žádat, uzavřít do konce září, vyslechla vláda. Podoba smluv byla připravována ve spolupráci ministerstev kultury a financí a zástupců církví. V návrhu stojí, že "Česká republika a církve (...) se mohou dohodnout, že roční splátka finanční náhrady nebo její část bude vypořádána prostřednictvím převodu státních dluhopisů."

Předseda Ekumenické rady církví Joel Ruml v České televizi uvedl, že vydání dluhopisů vnímá jako variantu pro církve přijatelnou. O tom, jak moc by dluhopisy byly pro církve výhodné, nechtěl spekulovat. Řekl ale, že ho takový návrh překvapil, protože během celého předchozího vyjednávání mezi vládou a církvemi podle něj nezazněl. "Ale není to nic, o čem bychom nemohli vést rozhovor," uvedl.

Ekonom Jiří Schwarz v ČT řekl, že jednou z variant by mohlo být, že by se církve zavázaly k tomu, že třeba za 55 procent z plánované roční náhrady, tedy přibližně za jednu miliardu korun, nakoupí státní dluhopisy. Tím by se snižovaly výdaje daňových poplatníků, kteří by jinak finanční náhradu církvím platili. Takový krok by byl pomocí českým veřejným financím.

Církve a náboženské společnosti mohou o vydání majetku žádat celý letošní rok. Mohou od státu dostat majetek v hodnotě zhruba 75 miliard korun. Za nemovitosti v držení obcí, krajů nebo soukromníků mají církve získat náhradu 59 miliard korun. O tom, zda stát celou sumu vyplatí, nebo na pokrytí její části vydá speciální dluhopisy, se bude ještě vyjednávat.

podle ČTK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíšovo kázání v Nazaretě

Vypisujte z první tabulky písmenka do tajeňky v pořadí daném čísly ve druhé tabulce.

A	S	Í	E	L	L	L	S	Á	S	E
Š	K	V	D	A	P	I	Ě	E	M	E
N	V	A	J	Á	N	S	P	T	O	S
T	I	S	Y	L	S	R	P	R	L	E
18	5	20	26	39	9	43	14	28	38	3
41	24	36	1	23	33	11	37	6	22	32
10	17	13	29	35	2	30	19	25	16	7
31	44	4	40	15	21	27	8	34	12	42

(Řešení z minulého čísla: První zářez)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9